

2012. szeptember 07.

Miután megérkeztünk, délután felderítettük az akranesi lehetőségeket. Bementünk az első boltba, - ami egy óra-ékszer bolt volt- hogy megkérdezzük merre van a turista iroda. Zoli el is csodálkozott mikor az útirány mellé rögtön kapott még egy várostérképet, sőt rögtönzött időjárásjelentést is. Izlondon jó turistának lenni. De azért egyszerűbb a főszezonban, mert bizony szeptember lévén az információs iroda bezárt. Szerencsére a helyiek roppant segítőkészek, így mégiscsak találtunk autóbérlési lehetőséget. A papírmunkát rögtön el is intéztük, hogy holnap korán indulhassunk.

2012. szeptember 08.

Kora reggel indultunk útnak, mégpedig azzal a szándékkal, hogy Maiának téli szállást keressünk. A terv szerint minden szóba jöhető kikötőt megnézünk, hogy Zoli ezen információk birtokában dönthessen a tárolásról. Már az első kikötő nagyon ígéretesnek tűnt: voltak ugyanis bakok, nem is kevés. Eddigi tapasztalataink alapján nem is feltételeztük, hogy ennyi vitorlás van az országban. Mivel még nagyon korán volt, -fél 9, de az itt „hajnal”, még az élelmiszerboltok se nyitnak ki 10 előtt- az álmos hangú illetékeskel csak telefonon sikerült beszélnünk. A következő megálló a reykjaviki nagy kikötő volt, ahová a kompok is érkeznek, sőt áll két hadihajó is -gondolom a teljes flotta:)

Vitorlás is akad szép számmal – mondjuk annyi azért nincs, mint egy balatoni kikötőben. Odaérteztünkkor éppen elrajtolt egy verseny.

Megnéztük még a Keflavik melletti Gróffin kikötőjét is. Ez egy magán marina, amit ugyan a pilotkönyv ajánl, ám itt kiderült, hogy a helyiek nem javasolják. Mégis érdemes volt eljönni, mert van egy látogatóközpont érdekes kiállításokkal. A kortárs izlandi szobrok mellett például annyi hajómodellt láttunk, hogy ha akartuk volna akkor sem tudjuk megszámolni. (Pedig Kristóf nagyon lelekesen belekezdett, elvégre 6-ig már biztonsággal számol ☺.)

A következő képen éppen a kikötőben lakó „Gigant” barlangja felé közeledünk.

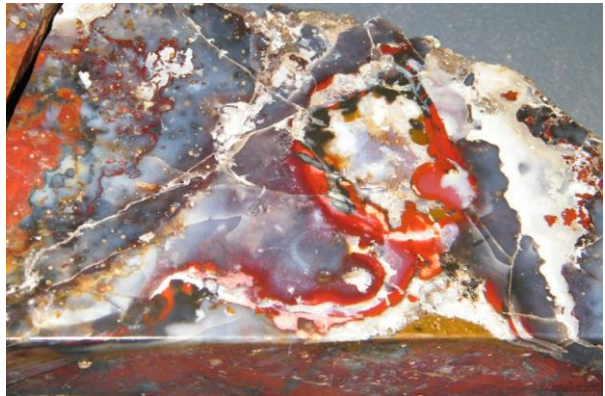

Ez egy óriási papírmásé bábú, amelynek a mellkasa úgy mozog mintha lélegezne. Izlandon ő viszi el a gyerekek cumiját, van mellette egy fa ahová fel is lehet akasztani. A kicsik számára elég félelmetes lehet, Kristóf se akart túl sokáig maradni.

Miután minden szóba jöhető kikötőt megnéztünk jöhetett a nap fénypontja: a Kék Laguna. Ez az ország fő spa központja, rengeteg reklámanyagot láttunk róla. De még így sem voltunk felkészülve arra, ami várt bennünket. A fekete vulkáni kőzetten fehér szilikátkiválás, ami puhának tűnik, mégis teljesen kemény. A víz nagy tömegben kék ugyan, de közelről tejfehér és kb. 3 centivel lejjebb már semmit sem látni benne. (Ápol és eltakar:) Mivel a fölötte lévő levegő már hideg ezért a tó állandó párában úszik. Egyszóval varázslatos. Jó 4 órát pancsoltunk, s közben bőven kentük az arcunkra azt a fehér masszát, ami a kiírás szerint tele van mindenféle ásvánnyal, sőt fiatalít is. Tartalmas nap volt.

Akranes egyébként elég nagy város hozzá illő komoly múzeummal. Sok érdekességet láttunk:

Az időjárásról egyébként csak annyit, hogy általában nem lehet okunk panaszra, azonban ilyen gyors légnyomásváltozásokat még sehol sem láttunk. A fém mutatóval reggel beállítottuk az aktuáli adatot, majd másnap délután elhülve láttuk mennyit csökkent kb. 36 óra alatt.

A kikötő általában jól védett. Azért persze akadnak kivételek. Az egyik délután oly erős volt a déli-délkeleti szél, hogy még a kikötőn belül is jelentős hullámozást keltett, mi több a kinti hullámok egy része is bejött a kikötőbe. Volt ám nagy szaladgálás a hajótulajdonosok között. Akadt aki öltönyben és nyakkendőben érkezett, menteni a haláshajóját. A mi vitorlásunkat oldalról nyomta a szél az úszómólóhoz. Ez még önmagában nem lett volna gond, de a hullámozás már veszélyessé tette a helyzetet. Végül két hosszú oldalkötéllal tehermentesítettük a hajó oldalát. Elképesztő volt a szél ereje. A stressz szintjét mutatja hogy Csenge, aki a viharos szélben férfiasan küzdött, - miután minden kész volt és már biztonságosan álltunk - elsírta magát. Éjjel a szél elállt, s reggelre - bizonyára a trollok - levágták a köteleinket. Alighanem útban volt a halászoknak s talán nem akartak bajlódni a palstek egyébként kétujjas kikötésével. Az vesse ránk az első követ aki maga nem védte volna a hajóját hasonló körülmények között.

